

Forfatter: Hagerup, Edvard Eilersen

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Hagerup, Edvard Eilersen (1824-06-28)

Citation: Hagerup, Edvard Eilersen: "BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Hagerup, Edvard Eilersen (1824-06-28)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 349. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000165.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Christianiad. 28de Juni 1824.

Kjære Ven!

Dersom der, siden jeg sidst skrev Dig til, var passeret noget mærkeligt, som Du af Morgenbladet ei kunde faa Oplysning om, vilde jeg ei have fortiet det, eller manglet at give Dig Underretning derom, men der er i Storthinget ikke forefaldet noget Saadant. Det gaaer, som det har gaaet; jævnt, roeligt og langsomt, siger Du vel. Det Sidste er iigesaalidet at nægte som det Første, men dets. 350forekommer mig dog, at Enhver søger med al mulig Nidkjærhed at opfylde sin Pligt, saavidt Evne og Indsigt tillader det. Ilde var det, at man begyndte med en Lov, som burde staa tilbage for mange andre langt vigtigere, og som ikke destomindre har medtaget en betydelig Deel af Thingets Tid, den nemlig om Forligelsesvæsenet. Det hastede slet ikke med en ny Lov i den Materie, men hvad der er gjort, staaer ei til at ændre. Der arbeides nu af al Magt paa at faa Skatteloven istand, og naar det er gjort, saaer Kongen hæve Thinget, naar han lyster. Saa farligt skal det dog heller ikke være med Hs. Majestæts Vrede over, at Constitutions Forslagene ei antoges. Den er nok mere tilsyneladende end virkelig. Jeg var saa heldig at være fri for Committeer, da Statsraad Holst en Eftermiddag i forrige Uge kom ind til mig og gav mig interessante Underretninger om adskillige Ting. Han var udtrykkeligen bemyndiget til — sagde han — at lade Storthinget underhaanden vide, at om Kongen, ved at indkomme med en ny Proposition ang. 79 §, en Proposition, der maa og skal frem paa dette Thing, — skulde yttre sig i haarde Udtryk, saa mener han ikke stort dermed. Paa lige Maade skulde det forstaaes, om han opløser Thinget uden selv at komme her, hvilket ogsaa skulde være et Beviis paa Utilfredshed, alt for at lade som om han var vred, hvilket maa gjøres for de øvrige Magters Skyld, men uden dog virkelig at være det. Afgjort er det imidlertid endnu ikke, enten han kommer eller ei, ligesaalidet som man med nogen Rimelighed kan forudsige, hvorlænge Storthinget endnu vil vare, men ønskeligt var det, at vi kunde fortfare til Udgangen af Juli; thi i denne vilde der efter al Sandsynlighed blive udrettet ligesaameget, som i 3 af de foregaaende Maaneder. Der er saameget af de forskjellige Committeers Arbeider, som nu er paa det nærmeste færdigt, at det ret vilde være Skade, om Tid og Arbeide paa alt dette skulde, formedelst en altfor pludselig Opløsning af Storthinget, være forgjæves. 351anvendt. Statsraad Collet mente dog, da jeg nylig talte med ham, at der kun lidet er at frygte for en saadan Opløsning, og ihvorvel jeg vist ikke tragter efter at forlænge mit Ophold her, hvorimod jeg skal være saare glad den Dag det har Ende, saa kan jeg dog ikke nægte, at der er Adskilligt som taler for, at Thinget endnu nogen Tid fortsætter dets Arbeide. Holsts Ærinde her var at træde sammen med de øvrige Raader for at faa gjort Udkast til den nye Proposition ang. den 79 §, og dermed er han nu afreist til Skaane, hvorfra vi altsaa med det Første kunne vente dette Product, hvilket jeg ret med Længsel seer imøde; thi jeg begriber ikke, hvorledes det skal være sammensat, naar det ikke enten i en eller anden Punct støder saaledes an imod de Grunde, som i Indstillingen ere fremsatte mod Ophævelsen af den 79de §, at Propositionens Uforenelighed med Grundloven strax falder i Øinene. Man vil vide, at Generalprocureuren skal, efter Kongens udtrykkelige Befaling, ikke være bleven tagen paa Raad med i denne Sag. Er dette sandt, saa er Naadens Tid forbi. Der gives og de som paastaa, at han har faaet en Næse for hans Iver i at bringe al den Prostitution tilveie, som saa rundeligen udmærker den 17de Mais Tildragelser; men naar man veed, at Kongen havde udslettet Kaltenborn ¹⁾ af Listen over sine Generaladjutanter, fordi han var med i et af Gilderne den Dag, og at det skal have holdt meget haardt at faa dette forandret igjen, samt at Lapsen Lieutnt. Meinerts af samme Grund er bleven nægtet en ansøgt Forfremmelse, uagtet den i Forveien var bleven bevilget, saa fortjener dette Rygte neppe nogen Troværdighed. Wedel blev ved sit Præsidentskab i Plenum, saalænge han med god Skik kunde. Først efterat Stemmerne ved sidste Valg vare komne ned til 40, s. 352takkede han af. Knudssøn er den, som fremdeles har det første og sidste Ord i Thinget. Ikke blot for hans lyse Hoved, men og for hans utrættelige Virksomhed fortjener han at nævnes fremfor alle de øvrige Repræsentanter. Rigtignok vilde han, da Gage og Pensions Bestemmelserne foredroges i Thinget, at der skulde slaaes en Streg over den Husleie, der er Dig tilstaaet, men endskjønt man just ikke altid kan blive ret klog paa ham, saa troer jeg dog ikke det var Animositet mod Dig, der foranledigede hans Motion, ligesom han frafaldt den, saasart han blev oplyst om Sammenhængen. Derimod er det aldeles vist, at det var fordi han er vred paa Bull, han kom frem med den urimelige Paastand, at Amtmanden over Laurvig og Jarlsberg ikke skulde bevilges mere end 1300 Spd. aarligen, men at, da den nuværende Amtmand dog engang har 1600 Spdl., disse skulde betragtes som personligt Tillæg for ham. Sverdrup kom da strax med, at personlige Tillæg maa forudsætte personlige udmærkede Egenskaber eller Fortjenester, men saadanne kan dog ikke erkjendes hos den omtalte Amtmand. Dette ledte til Diskussioner, som ei vare behagelige (Jakob gik strax sin Vei), men Knudssøn fik dog sin Billie, og det faaer han saagodtsom altid. Underhaanden veed jeg, at Budgetcommitteen vil indstille, at Norge deeltager i Omkostningerne paa Kronprindsens Reise med 60,000 Sølv Specier, og at Hs. Majestæts Apanage bliver ham udbetalt i rede Sølv. Det Første er en Æressag, som vel ikke Andre end Stoltenberg og enkelte Bønder sætter sig imod. Imod det Sidste vil der vel blive Flere, men jeg troer dog nok, at der bliver Pluralitet for Indstillingerne, og da Kongen er saa overmaade hidsig paa den Sag, var det ogsaa det Bedste. At den gaaer igjennem, sagde Holst, vil være Kongen meget behageligt, men ikke af den Grund, som jeg og Mange med mig havde troet. Nei! ene og alene for Pengenes Skyld. Han skal i den senere Tid være bleven en Hund paa Penge, og derom kan der das. 353heller ikke næres nogen Tvivl, naar denne Sag blot for Indtægts Skyld kan interessere ham saa meget. Min Kone og jeg vilde, at Du skulde have benyttet Noget af, hvad vi kunde undvære, for uden at genere Dig at kunne gjøre en Reise herhid, men der bliver, som jeg seer, neppe noget af Reisen. Du faaer da at tage Villien i Gjerningens Sted. Jøvrigt gjør Du i dit Brev af 14de d. M. mere af den

Sag, end oen fortjener. Smukt staaer der i Bisen, „at hvad En gjør for saadan Ven, derom maa Ingen snakke.“ Altsaa nok herom. Tak for den i Dit ovenmeldte Brev meddelte Reisebeskrivelse. Siden den lærde Arndt er død, vil Du nok, saavidt jeg kan mærke, oprette hans Tab som Antiquar, og dertil har Du paa den omskrevne Reise gjort en god Begyndelse. Ogsaa jeg har gjort en Excursion udi Jarlsbergs Grevskab, men den var det modsatte af Din; thi medens Du opdagede gamle Mindesmærker, gjorde jeg Bekjendtskab med nye Steder og Mennesker, men jeg kom heller ikke derfra saa ganske uden Udbytte, thi Stederne vare smukke, og Menneskene, saavidt jeg kunde mærke, gode. Bi have altsaa — vel reiste, Herre! Kan Du nu have nogen Glæde af disse 3 Sider, saa skal det være mig kjært, men i det Fald er Du virkelig nøisom. Noget maa Du rigtignok holde mig tilgode i Betragtning af Varmen; thi her er en aldeles vestindisk Hede, men uagtet den trykker, kan jeg dog ret godt lide saadant Veir om Sommeren. Saa veed man dog og føler, at vi have Sommer. Gid Du nu maa have faaet det forventede Vrøndvand, og gid det maa gjøre forønsket Virkning, naar Du bruger det! at jeg, naar vi engang i August Manned, haaber jeg, mødes, kan see Dig som en Fiksikus igjen. — Gud befalet!

Din Ven
Hagerup.

L. Daae, Breve fra Danske og Norske.

23

s. 354E. S. 30te Juni 1824. Igaar fik Collet et privat Brev fra Mofeldt, hvori han foreløbigen meddeles Underretning om, at H. M. har besluttet at opløse Storthinget den 15de næste Manned, men at Mofeldt dog mente, det vilde blive mueligt at faa ham til at lade Thinget blive sammen til den 20de. Efterretningen vil hos Storthingets Medlemmer opvække megen og grundet Misfornøielse, især naar man seer hen til, hvad det er, som efter Mofeldts Brev foranlediger Kongen til denne Beslutning. Han vil til Christiania, men han vil tillige, at Storthinget skal være hævet, førend han kommer. Nu falder det ham ei beteiligt at opholde sig i Ramløsa længere end 8te Dage (man gjættede før paa 3 Uger), øg da han paa Grund heraf tænker at indtræffe her mellem den 15de og 20de, skal Storthinget være hævet inden førstnævnte Datum. Der tages altsaa aldeles intet Hensyn til de flere vigtige Sager, vi ville komme til at forlade uafgjorte, uagtet de saagodtsom ere færdige. Frugten af megen Flid og meget anvendt Arbeide skal for en Grilles Skyld ikke komme for Dagen, og det skal see ud, som om der Intet var udrettet paa dette Thing, fordi det falder Kongen ind, uden nogen iforveien anstillet Undersøgelse, med Et at hæve det. Det er dog ret ærgerligt. Nærmere Bekræftelse paa dette vil vi vel faae, naar den foromtalte Kongelige Proposition er kommen istand og med en Coureer bliver hidsendt. Ulykken er, at da er det forseent at gjøre nogen Remonstration ; men ellers gjorde jeg igaar Krohg opmærksom paa, at det dog vel var bedst at have en Adresse til Kongen, om Umueligheden af at blive færdig, saaledes paa rede Haand, at den stante pede kunde blive Thinget forelagt og afsendt, naar Coureren er kommen, og det vilde han. Collet faar Liste over en Mængde Sager, som paa det nærmeste ere færdige, men som alle blive uafgjorte, saafremt Hs. Majestæt vedbliver sin Beslutning, for at den kan blive sendt Mofeldt, om det skulde kunne hjælpe noget; men det gjør det vel ikke. Kronprindsens. 355var kommet til Skaane, da M.s Brev afgik. Endogsaa paa de faa Sager, som i den korte Tid, der er tilbage, kunne afgjøres, frygter jeg for, at denne Kongens Beslutning vil kunne have en ufordeelagtig Indflydelse.